

til en Grundværdistigningsafgift. Jeg har i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen den Opfattelse, at Rigsdagen og Staten i det hele før eller senere maa komme bort fra det Gavesystem, vi er inde paa. Vi maa bort fra, at Statsforetagender, kostbare Foranstaltninger, meget ofte kapitaliseres, at en hel Del af det, der opnaas ved de Udgifter, der burde lægges paa dem, der har Fordel af dem, gaar direkte i den enkeltes Lomme. Maaske kan det ikke naas i dette Øjeblik, jeg antager ikke, at de nuværende Regeringspartier vil gaa ind derpaa, men jeg tror, at den Tid ikke vil være fjern, da man maa ind paa denne Vej, ikke alene i Forhold som dette, men ogsaa med Hensyn til Skatter. Vi maa ind paa et Skattesystem, lagt efter Grundværdier, noget, der har Forbindelse med det, der er Tale om her.

Jeg vil slutte med at anbefale, at Lovforlaget bliver underkastet en nøje Prøvelse i et Udvalg, gaaende ud paa en Undersøgelse af, om Ordningen er forsvarlig økonomisk set og forsvarlig for de Mennesker, der lever ved Ringkøbing Fjord, ikke alene mod Nord, men ogsaa mod Syd.

Sundbo: Det er lidt vanskeligt for en upartisk Iagttagere at komme til Bunds i denne Sag. I Regeringspartiet staar Broder mod Broder. Det er en af de mest, jeg kan vel ikke sige „blodige“ Broderkrige, der maaske nogen Sinde har været i Venstre, der opstaar, saa snart vi hører om Forholdene ved Ringkøbing Fjord. Vi hørte i Gaar det ærede Medlem Hr. Pinholt drage ret drabeligt til Felts mod det ærede Medlem Hr. Vanggaard, og det var ikke langt fra, at det ærede Medlem Hr. Pinholt havde bedre Vaaben til sin Raadighed end det ærede Medlem Hr. Vanggaard. Man ved derfor ikke rigtig, hvad man skal tro i denne Sag. Det er foreløbig klart, at Nordpartiet har de stærkeste Kræfter i Bevægelse; det er den fremfarende Kraft, der kommer derfra. Vi har faaet forelagt et Værk her med Fotografier og Referatet og historiske Oversigter, som, jeg havde nær sagt, trods de mest moderne Udtryk for Bogtrykkerkunsten, det er lige ved at være i Guldsmid, og der er øjensynlig kostet ikke saa ganske lidt paa det. Det er journalistisk sat rigtig smukt op; der har aabenbart staaet en Journalist bagved, og han kan sine Ting. Men man bliver ogsaa lidt betænkelig ved, at der sættes ekstraordinære Kræfter i Bevægelse netop i dette Øjeblik. Man vil øjensynlig bruge det stærke Regnskyl i

Sommer som Begrundelse for, at man nu skal løse dette Spørgsmaal, og det forekommer mig i alt Fald yderst betænkeligt, thi det er ganske rigtigt, hvad der er sagt, at naar Vandet staar højere i Vesterhavet end i Fjorden, hjælper selv de mest ideelle Afløbsforhold ikke, der kan alligevel ikke blive noget Afløb. Og saadan har Forholdet faktisk været i Sommer. Vandet havde ikke kunnet komme ud af Fjorden, selv om vi havde haft aldrig saa mange Sluser. Det er derfor et mærkeligt Tidspunkt at løse dette Spørgsmaal paa, det er et Tidspunkt, da man meget let kan blive narret, ligesom da man første Gang gennemskar Hvide Sande og bagefter maatte erkende, at Pengene i Virkeligheden var kastet ud, uden at man havde sikret sig, at man fik noget rigtigt for dem. Det synes jo, at Nordpartiet har rigeligt med Penge, man har ogsaa stærke Autoriteter til at støtte sig, ogsaa den højtærede Trafikminister, som ellers har sine lokale Interesser længere Syd paa, støtter dem gladeligt deroppe ved den nordlige Del af Ringkøbing Fjord, og efter hvad jeg har hørt, er endogsaa den højtærede Indenrigsminister indtegnet som Taler i denne Sag, skønt Sagen ikke sorterer under hans Ministerium. Det er jo noget af det højeste, vi kender her i Rigsdagen, naar en Minister staar op og taler om en Sag, som ikke direkte vedrører hans almindelige Omraade. Der var et gammelt Ord, der sagde, at naar Zeus steg ned fra Olympen til Menneskenes Døtre, saa hændte der store Ting. Naar en Minister træder ned fra sin Taburet for at tale om Ting, som ikke hører under hans Ministerium, er det næsten meget større, synes jeg. Jeg antager, vi her i Tinget i Fremtiden, hvis vi ikke er rigtig klar over Tidsregningen, kan regne efter det Tidspunkt, da Loven om Forholdene i Ringkøbing Fjord blev vedtaget, som den Tid, da Indenrigsministeren traadte ned og talte om denne vigtige Sag, skønt den ikke hørte under hans Ministerium.

Der er altsaa store Kræfter i Bevægelse; man synes netop paa dette Tidspunkt at være særlig opsat paa at faa denne Sag løst. Hvis det ikke var saa nødvendigt at løse den i Vinter, vilde jeg ellers hævde, at det var klogere dog at vente til et senere Tidspunkt, saaledes at man for det første kom ud af den Panikstemning, som er skabt paa Grundlag af Regnskylene i Sommer, og saaledes at man ogsaa fik bedre Tid til at overveje Spørgsmaalet, end man har, naar Forslaget kommer her i Januar Maaned, da der ikke er lang Tid hverken